

Handläggare: Inger Nilsson
Telefon: 508 23 305

Till
Hägersten-Liljeholmens
stadsdelsnämnd

Motion (S) om hemlöshet - remissyttrande

Förslag till beslut

Hägersten-Liljeholmens stadsdelsnämnd godkänner förvaltningens tjänsteutlåtande och överlämnar det som svar till kommunstyrelsen.

Maria Mannerholm
Stadsdelsdirektör

Ingrid Widebäck
Avdelningschef
Social omsorg

Sammanfattning

Abdo Goriya m.fl. (S) ger i en motion till kommunfullmäktige förslag på åtgärder som staden kan vidta för att motverka hemlöshet. Förvaltningen menar att den i huvudsak redan arbetar på det sätt som motionärerna förespråkar och har därför inga invändningar mot de förslag som ges vad gäller stadsdelsnämnderna.

Ärendets beredning

Ärendet har beretts vid avdelningen för social omsorg. De fackliga organisationerna har informerats på samverkansgrupp den 3 mars 2009.

Bakgrund

Abdo Goriya m.fl. (S) ger i en motion till kommunfullmäktige förslag på åtgärder som staden kan vidta för att motverka hemlöshet. Motionärerna menar att det behov både förebyggande arbete, aktiva insatser och samverkan mellan olika instanser.

Det förebyggande arbetet handlar om att motverka vräkningar genom tydliga riktlinjer och direktiv till socialtjänst och bostadsbolag samt boendestöd till dem som riskerar att förlora sin bostad.

Bland de aktiva insatserna nämns budget- och skuldrådgivning, stöd- och vårdboenden, ökad tillgång på hyresrätter samt försöks- och träningslägenheter, uppsökande verksamhet för hemlösa samt vård och behandling för bl.a. hemlösa med psykisk sjukdom.

Motionärerna betonar att samarbete krävs med landstinget och med frivilligorganisationer samt att samverkan behövs mellan socialtjänsten, bostadsbolagen och bostadsförmedlingen. Staden föreslås genomföra en översyn av de resurser som den lägger på hemlöshetsarbetet samt att ordna en hearing om hemlöshetsproblematiken.

Motionen har remitterats till bl.a. Hägersten-Liljeholmens stadsdelsnämnd för yttrande.

Förvaltningens synpunkter

I motionen görs ingen definition av begreppet hemlös. Förvaltningen utgår i sitt resonemang nedan från att det som avses är personer som helt saknar tak över huvudet eller bor på mer eller mindre tillfälliga boenden, som härbärgen eller olika former av stödboenden.

Förvaltningen instämmer med motionärerna att det är viktigt med åtgärder som förebygger vräkningar och underlättar för dem som blivit hemlösa att komma tillbaka till ett ordnat boende. Förutom det mänskliga lidande som hemlösheten innebär så medför den stora kostnader för samhället. Vid Hägersten-Liljeholmens stadsdelsförvaltning uppgick kostnaderna för härbärges- och stödboende år 2008 till 12,5 mnkr, vilket är ungefär en tredjedel av vuxenhetens budget. Av samtliga

384 personer som var aktuella vid förvaltningens vuxenhet under 2008 fick 161 personer (42% av samtliga aktuella) bistånd i form av härbärges- och stödboende. Trots förvaltningens satsningar på eget stödboende ökar kostnaderna för insatser i form av boende, bl.a. beroende på att många av dem som nyaktualiseras vid vuxenheten är hemlösa.

De nya klienterna är hemlösa bland annat på grund av att man blivit ”utslängd” från ett samboförhållande eller ”utkastad” från ett inneboenderum. Vräkning från lägenhet som man har förstahandskontrakt på är mindre vanligt som orsak till hemlösheten. En del är unga vuxna (20-35 år) som flyttar ut från sina föräldrar, ofta på grund av missbruk. En sista kategori är personer som är folkbokförda i stadsdelen när de frigges efter att ha avtjänat fängelsestraff. Om dessa personer inte har pågående kontakt i annan stadsdel ska de vända sig till den förvaltning i vars område där de är skrivna.

För närvarande är Hägersten-Liljeholmen den stadsdelsförvaltning som har flest personer på härbärgenas direkttag. Förklaringen är troligen att det i området finns många människor, även bland de hemlösa, med samsjuklighet, dvs. med både missbruksproblem och psykiska problem. Dessa personer har svårt att fungera på stödboenden, vilket leder till att de blir utskrivna, portförbjudna och hänvisade till härbärgen.

Riktlinjer

Motionärerna föreslår att socialtjänstnämnden och bostadsbolagen ska få i uppdrag att arbeta fram riktlinjer för hur arbetet med att motverka vräkningar ska bedrivas. Förvaltningen anser att det är av stort värde med stadsövergripande riktlinjer, men vill framhålla vikten av att de måste kompletteras med rutiner för handläggningen vid de specifika bolagen och stadsdelsförvaltningarna.

Att bara utarbeta riktlinjer tillsammans med de kommunala bostadsbolagen, så som motionärerna föreslår, är enligt förvaltningens uppfattning, inte alls tillräckligt. I Hägersten-Liljeholmens stadsdelsområde finns ett mycket stort antal fastighetsägare, däribland också många bostadsrättsföreningar. För att underlätta tidiga insatser som kan förhindra vräkningar, är det alltså viktigt att samverka även med de privata hyresvärdarna. Särskilt angelägna att nå är de mindre fastighetsägare som saknar egen hyresjuridisk kompetens.

Förebyggande insatser

Motionärerna påpekar att det ska finnas särskilt boendestöd för den som har problem och riskerar att förlora sin bostad. Förvaltningen menar att anledningarna

till att någon löper risk att bli vräkt kan variera mycket och att de insatser som behövs därmed också måste skilja sig åt. I Hägersten-Liljeholmen erbjuds till exempel budget- och skuldrådgivning för dem som har huvudsakligen ekonomiska problem, socialpsykiatrisk boendestöd för dem som har svårt att klara eget boende på grund av psykiatrisk funktionsnedsättning och stöd från särskilda boendestödjare för dem som har både missbruk och psykiska problem.

Som ytterligare förstärkning i arbetet mot vräkningar vill förvaltningen avsätta en socialsekreterare vid vuxenenheten och en budget- och skuldrådgivare till att arbeta särskilt med personer som missbrukar alkohol och som riskerar att vräkas. Förvaltningen avser att föreslå stadsdelsnämnden att medel till ändamålet ska sökas ur centrala medelsreserven i tertialrapport 1.

Enligt förvaltningens rutiner för att förhindra vräkningar går alla varningsbrev från hyresvärdarna om obetalda hyror eller störningar till mottagningsgruppen inom enheten för ekonomiskt bistånd. Den skickar ut ett brev till hyresgästen med information om möjligheten att ta kontakt med socialtjänsten för råd och stöd. Om varningsbrevet gäller störningar skickas en kopia till vuxenenheten, som tar kontakt med hyresvärderna för att höra vad som hänt. Om förvaltningen bedömer det som nödvändigt tar en handläggare kontakt med hyresgästen via brev, telefon eller hembesök och erbjuder stöd och hjälp utefter det behov som finns. Gäller varningsbrevet en familj där det finns barn kopplas barn- och ungdomsenheten in på motsvarande sätt.

Förvaltningens erfarenhet är att rutiner fungerar väl och att vräkningsshot ofta kan avvärjas. I de fall där vräkning ändå genomförs kan det t.ex. handla om personer som helt avböjt kontakt med socialtjänsten eller om personer som orsakat så allvarliga störningar att hyresvärderna inte gått med på att låta dem bo kvar ens med stöd. Detta kan även gälla fall där det finns barn inblandade och vräkningar av barnfamiljer kan alltså inte alltid undvikas.

Boende med stöd

Motionärerna föreslår att vård- och stödboenden ska byggas så att hemlösa snabbt kan få plats som motsvarar deras behov. Förvaltningen instämmer i att det är viktigt att erbjuda annat boende än härbärge för dem som vill. De som söker sig till härbärgenas direktintag är dock mycket svåra att nå på grund av att de ofta har både missbruk och psykisk sjukdom och tenderar att bli avstängda från härbärgen och stödboenden. Det behövs därför fler boenden med lågtröskelprofil där ett visst missbruk är tillåtet och där personalen kan bedriva ett motivationsarbete tillsammans med socialsekreterare.

För dem som klarar av att bo i en missbruksfri miljö men ändå behöver stöd måste det finnas insatser som successivt kan föra dem mot ett mer självständigt boende. Förvaltningen har därför inrättat ett eget stödboende, Valet, på Västertorps hotellhem. När stödboendet är fullt utbyggt kommer det att ha 21 platser plus fyra satellitlägenheter för träningsboende. Antalet platser bedöms då som tillräckligt i förhållande till behoven, förutsatt att förvaltningen får tillgång till försökslägenheter för de klienter som ska gå vidare till eget boende.

Motionärerna framhåller att staden ska erbjuda alternativa boendeformer med stöd för personer med psykisk sjukdom. Detta är även förvaltningens uppfattning och därför finns i Hägersten-Liljeholmen socialpsykiatriska stödbostäder för personer som vill och kan bo i staden. För ett mindre antal personer som behöver mer avskildhet erbjuds boende på HVB utanför Stockholmsregionen. För personer som förutom ett tungt missbruk har svåra psykiska problem och omfattande vårdbehov finns ett särskilt boendestödsteam, som drivs i samverkan mellan vuxenheten och landstingets beroendemottagning i Liljeholmen.

Försöks- och träningslägenheter samt egna kontrakt

Motionärerna menar att tillgången på bostäder och i synnerhet hyresrätter behöver öka i Stockholms stad. Förvaltningen menar att ett gott utbud av hyresrätter är en förutsättning för att personer utan stora ekonomiska resurser ska kunna få en egen bostad. Att hyrorna kan hållas på en rimlig nivå är också viktigt liksom att inte godkännandekraven ställs alltför högt. Idag tvingas den som blivit bostadslös till institutionsboende under längre tid än nödvändigt, bl.a. på grund av att det inte finns tillräckligt med försöks- och träningslägenheter. En annan orsak till långvarigt stödboende är att personer som erbjudits bostad via bostadsförmedlingen blir nekade av hyresvärdar på grund av gamla skulder eller för låga inkomster. Beroende av försörjningsstöd accepteras överhuvudtaget inte för att få ett kontrakt. Förvaltningen menar att försörjningsstöd borde betraktas som en tillräcklig inkomst för att någon ska godkännas som hyresgäst.

Motionärerna tycker att bostadsförmedlingen ska få i uppdrag att öka antalet försöks- och träningslägenheter. Förvaltningen instämmer i detta, men vill poängtera att inte bara de kommunala bostadsbolagen utan också de privata hyresvärdarna bör fås att upplåta lägenheter för denna typ av boende.

Även för de klienter som fått tränings- eller försökslägenhet är det viktigt med fortsatt stöd. Vid Hägersten-Liljeholmens stadsdelsförvaltning finns därför en tjänst som bosamordnare vid avdelningen för social omsorg. Tjänsten är fördelad på två handläggare som är kontaktpersoner till Bostad Stockholm och till hyres-

vårdarna i stadsdelen. Bosamordnarna sköter hela processen med försöks- och träningslägenheter, från det att första remissen kommer in från ordinarie handläggare till dess att klienten övertar förstahandskontraktet på försökslägenheten.

Uppsökande verksamhet

Förvaltningen instämmer med motionärerna om att det är viktigt med uppsökande verksamhet bland de hemlösa och att den måste garanteras resurser. Någon utbyggnad av verksamheten bedöms dock inte vara nödvändig, enligt förvaltningens mening.

Vård- och behandlingsinsatser

Motionärerna vill att staden ska vidta kraftfulla vård- och behandlingsinsatser för att motverka missbruk och dålig hälsa bland hemlösa. Förvaltningen instämmer i detta, men tvingas samtidigt konstatera att de kraftfulla insatserna är svåra att finansiera med de ekonomiska resurser som förvaltningen har till förfogande. Gruppen med lång hemlöshet bakom sig har i allmänhet dåligt fungerande sociala relationer, psykiska och somatiska komplikationer samt inte sällan neuro-psykiatriska funktionsnedsättningar. Öppenvård, som normalt används i första hand, är inte tillräcklig för denna grupp (och rekommenderas inte heller i de nationella riktlinjerna för missbruksvård). Istället behövs oftast en inledande institutionsplacering, vilket är mycket kostsamt. Förvaltningen anser att mer ekonomiska resurser krävs om fler hemlösa ska kunna erbjudas vård och behandling vid HVB.

Samverkan med landstinget och frivilligorganisationer

Motionärerna poängterar vikten av att socialtjänsten samverkar med landstinget och med frivilligorganisationer i arbetet med att bekämpa hemlösheten. Förvaltningen vill särskilt betona vikten av samverkan med psykiatrin. Sådan samverkan är helt nödvändig för att personer i psykosliknande tillstånd ska tas om hand och man kan påbörja eventuell medicinering och planering för annat boende. Idag är det tyvärr svårt för hemlösa att få slutenvård och de bOLLAS istället ibland mellan akut beroendevård och akut psykiatri.

Genom ett projekt med särskilt boendestödsteam för personer med samsjuklighet har förvaltningen sett hur ett fungerade samarbete kan stödja personer med svår problematik. Samsjuklighetsteamet har haft samarbete med landstingets vårdcentraler och psykiatriska verksamheter, framför att Gröndals psykosmottagning. Man har också samarbetat med andra enheter inom stadsdelsförvaltningen samt haft många kontakter med anhöriga och med olika brukarorganisationer.

Teamets arbete har resulterat i att flera klienter har kunnat få insatser genom psykiatri, socialpsykiatri och habilitering och att behovet av återkommande missbruksrelaterad slutenvård har minskat bland teamets klienter. Klienterna själva svarar i en brukarundersökning att kontakten med teamet inneburit en stor förändring i deras livssituation.

De goda erfarenheterna från projektet har lett till att verksamheten permanentats.

Övriga förslag i motionen

Motionärerna vill att staden ska tydliggöra vilket ansvar som olika instanser har för arbetet mot hemlöshet. Förvaltningen håller med om att detta är viktigt och anser att ansvarsfördelningen, liksom vikten av samarbete, bör tas in i de centrala riktlinjerna som föreslås utarbetas.

I motionen föreslås avslutningsvis att stadens ska genomföra en översyn av de resurser som staden lägger på hemlöshetsarbetet samt att en hearing om hemlösheten ska ordnas. Förvaltningen menar att omfattningen och konsekvenserna av hemlösheten är väl känd i staden, men att det kan vara värdefullt att få en samlad bild av de insatser som görs runt om i staden. Socialtjänstförvaltningen bör tillsammans med enheten för hemlösa ansvara för en sådan kartläggning, som kan tänkas inledas med en hearing där olika intressenter kan få komma till tals.

Bilagor

1. Remisshandling